महावीर *m.* ein grofser Held; *Bein. Vishṇu's, N. des Stifters der Jaina-Religion.*
महावीरचरित *n. T. eines Dramas.*
महावीर्य von starker Kraft, gewaltig.
महाविग grofse Eile habend, in heftiger Bewegung, schnell.
1. **महाव्रत** *n.* eine grofse Pflicht *o.* ein grofses Gelübde.
2. **महाव्रत** pflichteifrig, heilig, fromm.
महाशन viel essend, gefräfsig.
महाशनिध्वज *m.* ein Banner mit grofsem Donnerkeil.
महाशब्द *m.* lauter Ton; *Adj.* laut tönend.
1. **महाशय** *m.* das Meer (*eig.* der grofse Behälter).
2. **महाशय** hochgesinnt, edel.
महाशरीर grofsleibig.
महाशाल *m.* Herr eines grofsen Hauses.
महाशिव *m.* der grofse Çiva.
महाशैल *m.* ein grofser Fels *o.* Berg.
महाश्मन् *m.* Edelstein.
महाश्मशान *m.* ein grofser Begräbnisplatz.
महासती *f.* eine treffliche Gattin.
महासतोबृहती *f. N. eines Metrums.*
महासत्त्र *n.* eine grofse Somafeier.
1. **महासत्त्व** *m.* ein grofses Geschöpf, Lebewesen.
2. **महासत्त्व** grofs- *o.* hochsinnig, edel, charakterfest, mutig. *Abstr.* **°ता** *f.*
महासाधु sehr gut; *f.* **°साध्वी** = **महासती**.
महासार kraftvoll, kostbar, trefflich, edel.
महासेन ein grofses Heer habend; *m. Fürstenname.*
महासेना *f.* ein grofses Heer.
महास्त्र *n.* eine grofse Waffe.
महास्य grofsmäulig.
महास्वन *m.* ein lauter Ton. *Adj.* laut tönend *o.* schallend, *n. adv.*
महास्वर = *vor. Adj.*
महाहव *m.* ein grofser Kampf.
महाहस्त *u.* **°हस्तिन्** grofshändig
महाहि *m.* eine grofse Schlange.
महाह्न *m.* hoher Tag *d. i.* Nachmittag.
महाह्रद *m.* grofser Teich, See.
महि (*nur Nom. Acc. Sgl. n.*) grofs; *adv.* grofs, sehr, viel. *m. n.* Gröfse.
महित *s.* 1. **मह्**.
महिता *f.* Gröfse.
महित्व *n.* Gröfse, Herrlichkeit, Macht.
महित्वन *n. dass.*; *Instr.* **°ना** *auch adv.*
महिन् grofs, gewaltig; *Superl.* **महिन्तम**.
महिन *dass.*
महिना *Instr. z. folg.*
महिमन् *m.* Gröfse, Herrlichkeit, Macht, Würde. *Instr.* **महिम्ना** *u.* **°ना** (*s. vor.*) *auch adv.* mächtig, gewaltsam.
महिमन्त् grofs, reichlich.
महिला *f.* Frau, Weib.
महिष, *f.* **महिषी** stark, gewaltig. *m.* Büffel; *f.* Büffelkuh, (erste) Frau eines Fürsten.
महिष्ठ (*Superl.*) der gröfste.
मही *s.* 2. **मह्**.
महीकम्प *m.* Erdbeben.
महीक्षित् *m.* Erdherrscher, König.
महीज erdgeboren; *m.* Pflanze, Baum.
महीतल *n.* Erdboden.
महीधर die Erde tragend; *m.* Berg.
महीध्र *m.* = *vor. m.*
महीनाथ *u.* **महीन्द्र** *m.* Erdengebieter, König.
महीन्द्रेन्द्र *m.* König der Könige.
महीप, **°पति** *u.* **°पाल** *m.* Erdenherr, König.
महीपृष्ठ *n.* Erdboden (*eig.* -rücken).
महीभर्तर् *u.* **°भुज्** *n.* = **महीप**.
महीभृत् *m.* Erdenträger (Berg *o.* Fürst).
महीमय, *f.* **ई** irden.
महीय्, **°यते** sich grofs dünken, übermütig *o.* fröhlich sein, in Ehren stehen bei (*Gen.*). *Dat. Inf.* **महीयै**.
महीयस् (*Compar.*) gröfser *o.* sehr grofs.
महीयु fröhlich, übermütig.
महीरुह (*Nom.* **°रुट्**) *m.* Baum (erdentsprossen).
महीरुह *m. dass.*
महीलुका *f.* Kuh.
महीश्वर *m.* Erdenherr, König.
महे (*Dat. Inf.*) zur Freude.
महेन्द्र *m.* der grofse Indra, Oberherr *überh.*; *Fürstenn.*
महेन्द्रमन्दिर *n.* Indra's Palast.